

בני הטיפש-עשרה שבפעם הראשונה מצאו אליל משל עצמם. המיקצבים והמנגינות שהשמיע אלי בוס שיקפו את הכמיהה של בני הנעורים בארצות-הברית של אמצע שנות התמושים למרד נגד העולם המבוגר הפור-ריטאני והסטרילי אותו ייצג או לגביהם הנשיא דווייט אייזנהאואר. בעצם הימים בהם נלחמו בני-הנעורים של ישראל במבצע קדש, ובני הנוער של אירופה הודו עם המרד ההונגרי, מרדו

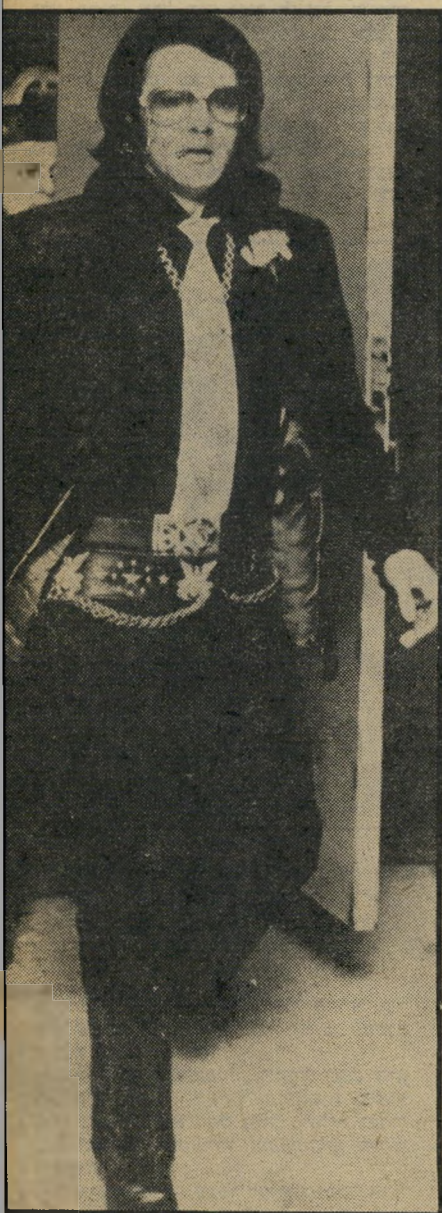
הצעירים האמריקאים באמצעות מהפכת הרוק של אלביס פרסלי. אלביס סלל את הדרך לבוב דילן, להיפופיות, לשיער הר ארוך. למהפכת הזמן ולשינוי המהפכני באורח החיים של הנוער האמריקאי בשנות השישים. הוא עשה זאת, כמוכן, באופן בלתי מודע. כל מה שהוא היה צריך לעשות זה לשיר ולגרוף כסף. הרבה כסף. לא היתה סכנה שהוא יתפוס את המשמעות הברתית והלאומית של מה שהוא ייצג.

שיאה של התופעה ששמה אלביס היה בשנת 1957. אז רכש את אחותו גרייסלנד בממפיס, בנה מסביבה גדר כדי להתגונן מפני המעריצות ועשרות חדרי-שינה עם קירות מצופים מראות. הוא הביא לשם את אביו ואמו, את סבתו, את דודתו ושני דודיו וחיבורה שלימה של תברו מבית-הספר התיכון, שכינו את עצמם בשם "הבאפיה של ממפיס".

ושימונת חברי המאפיה שימשו לו כנהיגים, שומרי-ראש ושרתים, אך בעיקר חברים לאיגוד המושחקים והמסיבות שר הוא חגג שם. מאות נערות היו צובאות מדי לילה על גדרות האחוזה במטרה אחת ויחידה: לושכב עם סמל הזמן של הרוק. קיימות עדויות שמספר נסבד מהן הצליחו לחזור פנימה, אך רובן הגדול הגיע לאחד מתברו של אלביס, או לכולם ביחד. ואלה היו ימי הזהר בהם פיור אלביס

האב המאושר
אלביס חובק את בתו, ליוה'מרי, ביום לידתה בפברואר 1968. שנה קודם-לכן נשא אלביס לאשה את פריסילה בוליו, בתו של קצין-צבא אמריקאי שאותה הכיר בעת שירותו הצבאי בגרמניה. היא היתה בת 14 כאשר הכירו. הם התגרשו ב-1973, ביום שבו פרצה מלחמת יום-הכיפורים.

הסוף
אלביס בשנותיו האחרונות (שתי התמונות למעלה) סבל מתלואים ומכאובים. שמן ונפוח, שמתן ונפוח.

רוק בית-הסוהר
אלביס באחת התנוחות ש' איפיינו אותו והפכו סימלו המסחרי. התמונה לקוחה מתוך כרזה לסרטו **רוק בבית-הסוהר**.

החייל הנוצץ
בגיל 23, אחרי שהשלים את סירוט הרביעי, "מלך קריאול" והרוויח 400 אלף דולאר לחודש, גויס אלביס לשירות סדיר בצבא.